

Ewa olli ka üks nisuggune perrenaene ja maiapiddaja missuggust arvaste on leida. Ei temma weddelenud, eggas armastanud lobbisemist; kui mittokord rahwas tullid neid matama, ehk Hansut töle palluma, ei Ewa jätinud tööd seisema, waid aias ikka peale, mis kord kässil olli, ehk tulli kätte wötta. Hommiko warra watis temma lomade járrele, ja et neid ful piisut temmal olli, siiski tulli ikka murret kanda, suowel kui talivel, et iggaühhele temma digus sai. Tootmist ja sõitmist nouatas lomadele hästi saggedäste. Suowel al ei aianud lome farjamale, enne kui neile kaewust olli wet pakkunud, hobbosele, lehmale ja lammastele ful ühhest kunnast, siggadele jálle teisest, ja hannde; teised naesed naersid ful, et temma teggi ilmaegust tööd, seest et lomad leidwad metsast wet küllalt; agga Ewa rákis: „Metsas on seisnud muddas ja

, magge so-wessi, se ei osle hea lomadele; „se sadab mittokord kebso ja maksetdt be „tullemas; selge veesi on igga lomade „parrem, ja puhtama suggu lomad tar „,witarwad ka puuhast toito.“ Muud rahwas sõdtsid lome talvisel aial kaks kord päwes, ja wast párrast Joulud hakkasid kolmkord sõdtma; Ewa sõtis viis ja kuus kord päwes, et, kui piisut hawal anti, ei piddand ni paljo toito raiško minnema. Ei olnud temmal többi lomadesse hakka mas, ei läinud lomad waeseks, et ful piisut heino nähha anti; agga et keie peti hoidmisse warral, ja et lomad om mal aial omma varrajat ossa saiwad, siis jätkas ka se piisut, ja lomad ollid täied; lehm andis hästi pima, lammas toi igga aasta kolm talle. Temma murre ja holekandmine ja oimmas aial ka piisut wilja fullutaminte, sai ka jálle temma kätte tagasi. Igga siigisse mü